

Jelle Bolding – Sint Maarten - werken

De voorbereiding

Wat was je motivatie in het buitenland te gaan werken? Ben je alleen gegaan?

Mijn reistijd tussen woon-werkverkeer destijds was ruim 1.15 uur. Ik werkte in Appingedam en woonde in Ruinerwold. De reistijd viel mij zodanig tegen dat ik op zoek was naar een andere baan dichtbij huis. Mijn vrouw werkte in Zwolle en vandaar dat verhuizen ook geen ideale optie was. Ik was zoekende en ik kwam de vacature ergotherapeut in Sint Maarten tegen en ik dacht waarom ook niet. Ik hou wel van het onzekere opzoeken en avonturen aangaan. Ik deelde dit met mijn vrouw en zij stond er in eerste instantie wat sceptisch tegenover en zei solliciteer maar (denkende dat ik niet veel kans maakte). Na een paar gesprekken ben ik toch gekozen en gedurende deze gesprekken en verdere 'onderzoeken' (plaatjes kijken van het strand op Sint Maarten), werd mijn vrouw ook erg enthousiast. Op Sint Maarten woonde ik op een kwartiertje rijden met de scooter langs de oceaan van mijn werk.

Waarom heb je voor dit land gekozen en hoe heb je je voorbereid op het vertrek?

Niet zozeer gekozen voor dit land, maar tegengekomen op mijn pad. Voorbereidingen waren met name op zoek naar huisvesting, een baan vinden voor mijn vrouw in het onderwijs, achterlaten/verkoopen van spullen in Nederland, spullen opsturen met de container, afscheid nemen collega's/ familie.

Hoe heb je je de taal eigen gemaakt?

De voertaal is Engels en veel collega's spraken ook Nederlands. Tevens zijn er veel inwoners die Spaans spreken. Het Engels spreken was voor mij even inkomen, zeker ook omdat het wat meer Amerikaans-Engels is. Vanwege mijn slechthorendheid was dit wel een uitdaging maar met handen/voeten en geduld kom je een heel eind.

Erkenning diploma

Hoe verliep de erkenning van je diploma? Hoe ging dit in zijn werk?

Mijn werkgever was op zoek naar een Nederlandse ergotherapeut. Mede ook omdat het team waarin ik werkte grotendeels in Nederland is opgeleid. Daarnaast is het goed om te weten dat Sint Maarten binnen het Koninkrijk der Nederlanden valt, waardoor een diploma erkenning niet nodig is.

In het land - werken

Waar werk je? Heb je makkelijk een baan kunnen vinden?

Van augustus 2014 tot oktober 2017 heb ik gewerkt in Sint Maarten. Na de orkaan Irma zijn wij vertrokken van het eiland. Ik werkte in een verpleeghuis met revalidatieafdeling/ somatiek/ PG. Daarnaast is er een hospice opgezet. Naast het verpleeghuis is er een woonafdeling en dagverblijf voor meervoudig gehandicapte kinderen.

Wat zijn de verschillen in het werken in de ergotherapie met Nederland?

Ik werkte als enige ergotherapeut voor de organisatie en ik kon niet gemakkelijk sparren met anderen. Ik had met name overleg met andere disciplines en een ervaren fysiotherapeute die voor mijn komst 'ergotherapeutische werkzaamheden' deed. Als beginnende ergotherapeut, met 1.5 jaar ervaring in Nederland, merkte ik dat ik weinig bagage had en moest roeien met de riemen die ik had en erg moest zoeken bij verschillende doelgroepen (slechtzienden/ blinden/ meervoudig gehandicapte kinderen) waar ik tot die tijd geen ervaring mee had. Verder zijn er geen leveranciers van rolstoelen in het land o.i.d. en moest alles overkomen van Curaçao/ Mexico en/of Amerika. Ik moest ervoor zorgen dat mijn programma van eisen en bestelorders erg nauwkeurig opgesteld

waren, want als er een foutje was in maatgegevens of specificaties, was je weer maanden verder voor het opgelost is.

Verder merkte ik dat de lokale bevolking de medisch specialisten erg waarden. Ze nemen echt iets van je aan en proberen te luisteren naar wat je zegt en waarden dat je de tijd neemt voor ze om ze te helpen. Dit is voor mij als meest positief bijgebleven en hetgeen wat ik soms nog wel mis.

En daarnaast met het vliegtuig naar Sint Eustatius en Saba vliegen, om daar werkzaamheden te verrichten. Dit was daar routine, maar wel een mooie belevenis.

Wat zijn de cultuurverschillen?

Er zijn veel cultuurverschillen t.o.v. Nederland. Wat mij bijgebleven is dat er in sommige families schaamte heerst voor een kind met een beperking, wat in enkele gevallen vergaande gevolgen had. Verder is de opvoeding van kinderen binnen families, maar wat je ook terugziet op scholen een stuk directiever en meer autoritair en dit gaf ons niet altijd een fijn gevoel omdat dit niet strookt met hoe wij opgegroeid zijn en wij zouden willen hoe onze kinderen opgroeien.

Een vooral overheersend gevoel wat ik kreeg bij de cultuur in Sint Maarten is dat ze het graag allemaal zelf willen oplossen en trots zijn op hun prachtige eiland. Er is een groot gevoel van samenhang. Ze proberen overal het beste van te maken en als er reden is voor een feestje dan maken ze er ook een groot feest van met veel muziek/dans en lachen.

Een ander verschil is; wat vandaag niet lukt, komt morgen wel, of volgende week... Veel regelzaken met de bank/ verzekeringen op het eiland kosten je ook gerust een paar uurtjes de tijd (vooral wachttijd). Maar ik ervoer het vooral als rust.

In het land – leven/ wonen

Hoe kwam je aan huisvesting?

Op afstand hebben wij onze eerste huisvesting geregeld via mailcontact/ Facebook. Een huisje pal aan het strand met terras waar de zee soms tegenaan klotste en prachtige zonsondergangen. We zijn tijdens onze tijd in Sint Maarten meerdere keren verhuisd.

Kon je makkelijk sociale contacten maken?

Dat ligt eraan hoe je bent als persoon. Wij konden makkelijk contacten maken met andere expats. Met lokale mensen was het in het beginstadium lastiger om echt sociale contacten te maken, maar even later werd dit gemakkelijker. Mijn vrouw is wel heel goede vrienden geworden met een lokale collega waar ze nu nog regelmatig contact mee heeft.

Wat heb je als positief ervaren en wat waren uitdagingen?

Met name wat ik eerder al genoemd heb het contact met de cliënt, maar ook het team waar ik in terecht kwam, ik werd met open armen ontvangen.

De uitdagingen waren onder anderen de taal en mijn beperkte bagage om alle doelgroepen te behandelen.

Blijven wonen of terugkeren naar Nederland

Blijf je voor langere tijd in het buitenland wonen of ben je van plan terug te keren naar Nederland?

We hebben begin 2017 de keus gemaakt om te vertrekken van het eiland omdat wij onszelf daar geen toekomst zagen opbouwen. Deze keus had twee redenen: Onze kinderwens wilden we niet op dit eiland vervullen (zie ook cultuurverschillen). Daarnaast werd het eiland op een gegeven moment toch klein. We hadden alles al wel gezien en dan wordt het soms beklemmend.

Hoe heb je de terugkeer ervaren?

We zijn eerst op reis gegaan 10 maanden lang waarvan we nog niet zeker wisten of we teruggaan naar Nederland. Gedurende de reis hebben we toch meer en meer locaties afgestreept om opnieuw te gaan settelen en ben ik gedurende de reis gaan solliciteren op functies in Nederland. Eenmaal

terug in Nederland was het zeker wennen hoe gestructureerd dingen verlopen in Nederland en het werk in de eerste-lijn wat ik had gevonden was ook weer wennen. Het kostte wel wat tijd en voeten in de aarde om mij te her registreren.

Tips

Wat zijn je tips voor anderen die deze stappen willen nemen?

Mijn tip is om eerst ervaring op te doen in Nederland zodat je meer bagage en zelfvertrouwen hebt om je werk in het buitenland goed te doen. Daarnaast is het fijn dat je net als ik een goed gevoel hebt bij je potentiële werkgever en dat je goede voorlichting krijgt en al je vragen kan neer leggen over financiële en praktische zaken in het land. Ik kreeg ook onderdak aangeboden voor de eerste maand dat ik aankwam op het eiland. Misschien viel hier ook nog over te onderhandelen maar dat was bij mij niet nodig. Als je enigszins enthousiast, avontuurlijk ingesteld bent en zin hebt om veel rijke ervaringen op te doen dan zeker doen! Het was voor mij/ons een ervaring om nooit te vergeten en ik heb nog regelmatig heimwee naar mijn tweede thuis.

Foto 1

Artikel in een plaatselijke krant.

Foto 2

Op het werk

Foto 3

Op weg naar Sint Eustatius om daar te werken

